

## **ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ (Απρίλιος 2008)**

**Συγγραφέας:** ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Κάποια στιγμή θα πρέπει να αρχίσει και στην Ελλάδα μια συζήτηση για την περίφημη ισορροπία ανάμεσα στην ανάπτυξη και το περιβάλλον. Και αυτό γιατί φοβούμαι πως μέσα σε ένα τοπίο λαϊκισμού και γενικολογίας χάνουμε τη «μπάλα». Η προστασία του περιβάλλοντος είναι μια κρίσιμη υπόθεση και αυτή η εφημερίδα έδωσε και θα δίνει μάχες γι' αυτήν. Δεν μπορούμε, όμως, να φτάσουμε και στο άλλο άκρο, στο σημείο που ένας λαϊκίστικος φανατισμός προσλαμβάνει μερικές φορές τη μορφή του οικολογικού «φασισμού».

Ασφαλώς κανείς δεν θέλει στην ευρύτερη γειτονιά του ένα εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Με κάποιο όμως τρόπο θα πρέπει να απαντηθεί το ερώτημα πώς, πού και πότε θα παραχθεί η ενέργεια που απαιτεί ο σπάταλος Έλληνας καταναλωτής για να συνεχίσει να έχει τις ίδιες συνήθειες.

Ακούω κατά καιρούς διαφόρους να υποστηρίζουν ότι «όλο το Ελληνικό» πρέπει να γίνει πάρκο. Είναι εξαιρετικό σύνθημα, αλλά όπως όλα τα συνθήματα δεν έχει καμία πρόβλεψη για το ποιος θα το φροντίζει και ποιος θα το πληρώνει. Το ίδιο και με τις παραλίες της Αττικής, όπου κατά καιρούς ηρωικοί δήμαρχοι φτάνουν στα άκρα για να τις διεκδικήσουν. Είμαι πολύ περίεργος να δω, φέτος το καλοκαίρι, την κατάσταση των δημοτικών παραλιών που συχνά θυμίζουν σκουπιδότοπους. Δεν αρκεί να κάνεις απεργία πείνας για μια παραλία, η πραγματική μάχη αρχίζει από την ώρα που ως δήμαρχος έχεις την ευθύνη για τη διαχείρισή της.

Μέσα στη λαϊκίστικη παραζάλη μας έχουμε φτάσει στο σημείο να θεωρούμε πως η τουριστική ανάπτυξη, ακόμη και αυτή που γίνεται με σχέδιο και απευθύνεται στον τουρισμό υψηλού επιπέδου, βλάπτει το περιβάλλον. Δεν μας πείραζαν όλα αυτά τα χρόνια τα αλουμίνια, τα αυθαίρετα δωματιάκια for rent, αλλά μας ενοχλούν οι λιγοστές επενδύσεις που μπορούν να ωθήσουν αναπτυξιακά την Ελλάδα. Και είναι ενδιαφέρον να ψάξει κανείς να δει πως πίσω από τα παχειά λόγια της οικολογικής ευαισθησίας κρύβονται πολλές φορές ένας «προοδευτικός» μικροεργολάβος που δεν πήρε ένα έργο σε μια κατασκευή ή κάποια άλλα τοπικά μικροσυμφέροντα.

Η προστασία του περιβάλλοντος είναι η πιο σημαντική υπόθεση της γενιάς μας. Το μοντέλο του «σοβιετικού οικολογικού παραδείσου» που θέλουν μερικοί δεν μπορεί να είναι βιώσιμο στην εποχή μας. Γι' αυτό είναι επείγον να ξεκινήσει μια συζήτηση για το πώς μπορούμε να ωριμάσουμε ως χώρα συνδυάζοντας την ανάπτυξη με την οικολογική ευαισθησία μακριά από υπερβολές και κιτρινισμούς

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 16 Απριλίου 2008, σ. 1.